

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME

RESOLUTIE VAN 14 DECEMBER 1951 No.6144a bepalende de plaatsing in het
GOUVERNEMENTSBLAD

Van de thans geldende tekst van de verordening van 30 juni 1897 (G.B.No.22), houdende gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen of aandrijvingen op zee en op de rivieren, stromen, kanalen, reden, havenmonden en zeegaten van Suriname tot vaststelling van seinen voor schepen die in nood of gevaar verkeren of een loods verlangen.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsminister van justitie en Politie;
Gelet op:

- a. artikel II van de landsverordening van 20 maart 1951 (G.B.No. 36);
- b. de landsverordening van 28 Juli 1947 (G.B.No.113), houdende voorschriften met betrekking tot de schrijfwijze van de nederlandse taal;

BESLUIT:

Te bepalen dat de verordening van 30 juni 1897 (G.B.22), houdende gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen of aandrijvingen op zee en op de rivieren, stromen, kanalen, reden, havenmonden en zeegaten van Suriname en tot vaststelling van seinen voor schepen die in nood of gevaar verkeren of een loods verlangen, zoals zij luidt na wijziging bij G.B.1915 No.78, G.B 1949 No. 72 en G.B.1951 N0.36 benevens afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, 14 december1951.
J. KLAASESZ.

De Landsminister van Justitie en Politie,
ALBERGA.

De Landsminister van Openbare Werken en Verkeer,
SMIT.

Uitgegeven te Paramaribo, de 21ste December 1951.
De Landsminister van binnenlandse zaken,
J.A. DRIELSMAS.

Tekst de Verordening van 30 juni 1897 (G.B.No.22), houdende gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen of aanvaringen op zee en op de rivieren, stromen, kanalen, reden, havenmonden en zee gaten van Suriname en tot vaststelling van seinen voor **schepen die in nood** of gevaar verkeren of een loods verlangen, zoals zij luidt na wijziging bij G.B.1915 No.78, G.B. 1949 No.72 en G.B.1951 No.36.

Algemene bepalingen.

Artikel 1. 1

Ter voorkoming van aanvaringen of aandrijvingen worden, voor zoveel die op zee betreft, door de in Suriname te huis behorende stroom-en zeilvaartuigen en voorzoveel die op de rivieren, stromen, kanalen, reden, havenmonden en zeegaten van Suriname betreft, door alle stoom, zeil-, en andere vaartuigen, de volgende voorschriften in acht genomen.

Artikel 2. 1

1. Deze voorschriften gelden voor al de in het vorige artikel genoemde waterwegen, welke voor het publiek verkeer dienen.
2. Bij de toepassing wordt:
 - een stoomvaartuig; het welk onder 'zeil' en niet onder onder stoom is, beschouwd als zeilvaartuig; en elk vaartuig onder stoom, ook al is het tegelijk onder zeil, als stoomvaartuig; Onder "stoomvaartuig" verstaan, elk vaartuig dat werktuigelijk wordt voort bewogen; een vaartuig varende beschouwd, wanneer het niet ten anker is, noch vastgemaakt is aan de wal, noch aan de grond zit.

Voorschriften omtrent het voeren van lichten, enz.

Artikel 3.

1. De voorschriften betreffende de lichten moeten bij elke weergesteldheid van zonsondergang tot zonsopgang worden opgevolgd; gedurende die tijd mogen geen andere lichten, welke aangezien kunnen worden voor de voorgeschrevene, getoond worden.
2. De uitdrukkingen "zichtbaar" in deze voorschriften ten opzichte van lichten gebezigd, betekent zichtbaar bij donkere nacht en heldere damkring.

Artikel 4.

1. Een stoomvaartuig moet, wanneer het varende is, voeren:
 - a. aan of voor de fokkemast, of, bij gebreke van een fokkemast, voor op het vaartuig, op een hoogte boven de romp van niet minder dan 6 meter, en indien het vaartuig meer dan 6 meter breed is, op een hoogte boven de romp van tenminste die breedte, met dien verstaande echter, dat het licht niet hoger boven de romp gevoerd behoeft te worden dan 12 meter een helder wit licht, zodanig ingericht dat het een onafgebroken licht doet schijnen over een boog van de horizon van 20 kompasstreken en zodanig geplaatst dat het licht werpt over 10 kompasstreken ter weerszijden van het vaartuig, te weten van recht vóóruit tot 2 streken achterlijker dan dwars aan elke zijde. Het licht moet op een afstand van tenminste 5 zeemijlen (van 60 in 1 graad) zichtbaar zijn;

- b. aan stuurboordzijde een groen licht, zodanig ingericht dat het een onafgebroken licht doet schijnen over een boog van de horizon van 10 kompasstreken, enzodanig geplaatst dat het licht werpt van recht vóóruit tot 2 streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet op een afstand van tenminste 2 zeemijlen (van 60 in 1 raad) zichtbaar zijn;
- c. aan bakboordszijde een rood licht, zodanig ingericht dat het onafgebroken licht doet schijnen over een boog van de horizon van 10 kompasstreken, en zodanig geplaatst dat het licht werpt van recht vóóruit tot 2 streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet op een afstand van tenminste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad) zichtbaar zijn.

1.) Gew. bij G.B. 1951 No. 36.

- 2. De genoemde groene en rode zijdelichten moeten aan de binnenzijde voorzien zijn van schermen, die tot een afstand van 9 decimeter aan het voorvlak van de lantaarn naar voren doorlopen en zo gesteld zijn dat ze beletten dat het bakboords- of rode licht aan stuurboordszijde en het stuurboords- of groene licht aan bakboordszijde gezien wordt.
- 3. Een stoomvaartuig, dat varende is, mag bovendien een tweede wit licht voeren, van dezelfde inrichting als in het eerste lid sub genoemde. Deze twee lichten moeten zodanig in één richting de wiel geplaatst worden, dat het een tenminste 4,5 meter hoger is dan het andere, en in zodanige onderlinge positie dat het lager licht vóór het hogere is geplaatst. De verticale afstand tussen deze twee lichten moet kleiner zijn dan de horizontale.

Artikel 5. x)

- 1. Een stoomvaartuig, een ander vaartuig slepende, moet, behalve zijn zijdelichten twee heldere witte lichten loodrecht boven elkander voeren, met tenminste 18 decimeter tussenruimte, en indien het meer dan één vaartuig sleept, en de lengte van de sleep, gerekend van het vertrek van het vaartuig dat sleept, tot het hek van het achterste, gesleepte vaartuig, meer dan 180 meter bedraagt, moet het 1. nog een derde helder wit licht voeren 18 decimeter boven of beneden de reeds genoemde lichten.
- 2. Elk dezer lichten moet van gelijke inrichting en sterkte en geplaatst zijn als het witte licht genoemd in art. 4 lid 1 sub a, met uitzondering van het derde licht, hetwelk gevoerd moet worden op een hoogte van niet minder dan 4 meter boven de romp.
- 3. Ten behoeve van het sturen op het gesleepte, wordende vaartuig mag het slepende stoomvaartuig, achter de schoorsteen of de achterste mast, een klein wit licht voeren, doch dit licht mag niet vóórlijker dan dwars zichtbaar zijn.
- 4. Een stoomvaartuig dat een of meer vaartuigen duwt moet 18 decimeter boven de reeds genoemde twee witte toplichten een groen licht voeren van dezelfde inrichting en van zodanige sterkte dat het zichtbaar is op een afstand van tenminste 3 zeemijlen (van 60 in 1 graad). De zijdelichten moeten op de grootste breedte van de sleep worden geplaatst en moeten van dezelfde inrichting en sterkte zijn als de in art. 4 lid 1 sub b en c genoemde lichten.
- 5. Op de uiterste punt vóór van de sleep moet een helder wit licht gevoerd worden, zodanig ingericht dat zij licht werpt van recht vooruit tot twee streken achterlijker dan dwars aan weerszijden van de sleep.

X) Gew. bij G.B. 1951 N0.36

Artikel 5a.

De sleepboot waarmede een of meer vaartuigen worden gesleept, moet krachtig genoeg zijn om met de sleep te allen tijde goed te kunnen manoeuvreren,

Artikel 5b. x)

In bochtige vaarwaters, waar het uitzicht belemmerd wordt mogen zeeI schepen van zonsondergang tot zonsopkomst niet gesleept worden.

Artikel 5c. x)

In nauwe vaarwaters mogen vaartuigen niet naast elkander gesleept worden, wanneer de breedte van de sleep meer dan 1/3 van het vaarwater bedraagt.

Artikel 6. x)

- a. Een vaartuig, waarmede ten gevolge van enig ongeval niet gemanoevreerd kan worden, moet op dezelfde hoogte als het in art. 4 lid 1 sub a x x) genoemde witte licht, daar waar *zij* het best kunnen gezien worden en wanneer het een stoomvaartuig is, in plaats van dit licht twee rode lichten loodrecht boven elkaar met een tussenruimte van tenminste 18 decimeter voeren, zodanig ingericht dat *zij* over de gehele wereld horizon zichtbaar zijn op een afstand van tenminste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad). Bij dag moet zodanig vaartuig daar, waar zij het best gezien kunnen worden, voeren twee zwarte ballen of figuren elk 6 decimeter in middellijn, de één loodrecht boven de ander met een tussenruimte van tenminste 18 decimeter.
- b. Een vaartuig, bezig zijnde met het leggen of lichten van een telegraaf-of telefoonkabel, of een vaartuig bezig met hydrografisch opnemen of met onderwater werkzaamheden, indien het door de aard van het werk niet voor naderende vaartuigen uit de weg kan gaan, moet ter plaatse van het in art. 4 lid I sub a xx) bedoelde witte-lichten wanneer het een stoomvaartuig is inplaatst van dat licht, drie lichten loodrecht boven elkander en met een onderlinge tussen-ruimte van tenminste 18 decimeter voeren. Het hoogste en het laagste van deze lichten moeten rood en het middelste wit zijn; zij moeten zodanig zijn ingericht dat zij over de gehele horizon zichtbaar zijn op een afstand van tenminste 2 zeemijlen (van 60 in I graad). Bij dag moet zodanig vaartuig, daar waar zij het best gezien kunnen worden drie figuren van tenminste 6 decimeter middellijn boven elkander en met een onderlinge tussenruimte van teminste 18 decimeter voeren. De bovenste en de onderste figuren moeten bolvormig en rood van kleur, de middelste ruitvormig en wit van kleur zijn.
- c. De vaartuigen waarover in dit artikel gehandeld wordt, mogen wanneer zij geen vaart lopen, de zijde lichten niet voeren, maar moeten die lichten voeren wanneer zij vaart lopen.
- d. De lichten en figuren, bij dit artikel voorgeschreven, zijn voor andere vaartuigen het teken, dat het vaartuig dat ze voert niet kan manoeuvreren en dus niet uit de weg kan gaan. Deze signalen zijn die, welke gedaan moeten worden wanneer vaartuigen in nood verkeren en hulp nodig hebben. Laatstbedoelde zijn vermeld in art. 41.

x) Gew. bij G.B.1951 No.36

Lees artikel 4 lid sub a

Lees artikel 4 eerste lid sub a

Artikel 7.

Een zeilvaartuig, dat varende is, en elk vaartuig hetwelk gesleept wordt, moet dezelfde lichten voeren, als voor een stoomvaartuig, dat varende is, in dat art. 4 zijn voorgeschreven, met uitzondering van de in dat artikel genoemde witte lichten, welke het nimmer mag voeren.

Artikel 8.

1. Wanneer, zoals dit bij slecht weder op kleine vaartuigen, die varende zijn, kan voorkomen, de groene en rode zijdelichten niet vast gezet kunnen worden, moeten deze lichten aangestoken en klaar tot gebruik bij de hand worden gehouden, en indien een andere vaartuig nadert of indien het zelf in de nabijheid van een andere vaartuig komt, aan hun respectieve zijden, tijdig genoeg om aanvaring te voorkomen getoond worden op zodanige wijze dat zij het best zichtbaar zijn; het groene licht mag niet aan bakboord, het rode niet aan stuurboord, en beide lichten mogen aan hun respectieve zijden zoveel doenlijk niet meer dan twee streken achterlijker dan dwars zichtbaar zijn.
2. Om het gebruik dezer draagbare lichten zo zeker en gemakkelijk mogelijk te maken, moet elke lantaarn uitwendig geverfd zijn met de kleur van het licht dat zij doet schijnen en bovendien voorzien zijn van een doelmatig scherm.

Artikel 9. x)

1. Stoomvaartuigen van minder dan 40 ton, vaartuigen voort bewogen door middel van riemen of zeilen, van minder dan 20 ton (van 2.83m bruto inhoud en roeiboten zijn, wanneer zij varende zijn, niet verplicht de lichten te voeren in art. 4a, b en c vermeld; zij moeten echter, wanneer zij die lichten niet voeren, voorzien zijn van de volgende lichten:
 - a. Stoomvaartuigen van minder dan 40 ton (v.n 2.83m bruto ~inhoud, moeten voeren;
 - b. Vóór op het vaartuig, of aan, of vóór de schoorsteen, waar dit het best gezien kan worden, en op een hoogte boven het potdeksel van tenminste 27 decimeter, een helder wit licht, ingericht en geplaatst op de wijze als voorgeschreven in art. 4a en van zodanige sterkte, dat het zichtbaar is op een afstand van tenminste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad).
 - c. Groene en rode zijdelichten, ingericht en geplaatst als voorgeschreven in art. 4b en c, en van zodanige sterkte dat zij zichtbaar zijn op een afstand van tenminste 1 zeemijl (van 60 in 1 graad) of een samengestelde lantaarn, tonende aan de daarvoor aangewezen zijden van het vaartuig groen en rood, licht van rechtvooruit tot 2 streken achterlijker, dan dwars. Deze lantaarn moet tenminste 9 decimeter beneden het witte licht gevoerd worden.
2. Kleine vaartuigen die werktuigelijk worden voortbewogen of Stoomsloepen, zoals die aan boord van zeeschepen gevoerd worden, mogen het witte licht op minder dan 27 decimeter: boven het potdeksel voeren, doch in elk geval boven de onder lb bedoelde samengestelde lantaarn.
3. Vaartuigen, welke worden voortbewogen door middel van riemen of zeilen, van minder dan 20 ton (van 2-83m) bruto inhoud, moeten een lantaarn aangetoken gereed houden, met een groen glas aan de ene en een rood glas aan de andere zijde. Deze lantaarn moet, indien een ander vaartuig nadert, of indien het zelf in de nabijheid van een ander vaartuig komt, tijdig genoeg om aanvaring te voorkomen, getoond worden zodanig, dat het groene licht niet aan bakboords zijde, en het rode licht niet aan stuurboordszijde gezien kan worden.
4. Roeiboten, hetzij daarmede geroeid of gezeild wordt, moeten, een wit licht gevende lantaarnaan gestoken gereed houden, welke nu en dan toch tijdig genoeg om aanvaring te voorkomen, getoond moet worden. De in dit artikel bedoelde vaartuigen behoeven de in artikel 6a en artikel 15 laatste lid voorgeschreven lichten niet te voeren.

5. Bij het bevaren van rivieren, stromen enz. vallen de vaartuigen hierboven sub, 3) en 4) genoemd echter onder de bepalingen van art. 10.

x) Gew. bij G.B. No. 36

Artikel 10.

1. Alle vaartuigen - overdekte zowel onoverdekte - geen stoom- of zeilvaartuigen, welke voor de vaart op zee, noch stoomvaartuigen, welke voor de vaart op de rivier, gebruikt te worden, zijnde voeren, als zij onder zeil zijn of gesleept, geroeid, gepareld, geboomd, getrokken worden of met het getij drijvende zijn, een helder lichtende lantaarn met witte glazen aan de grote top.
2. Vaartuigen zonder mast of met gestreken mast voeren die lantaarn zodanig dat zij van alle zijden goed zichtbaar is.

Artikel 11. x)

1. De in het vorig artikel bedoelde vaartuigen, in enig vaarwater ten anker of aan de wal liggende, zomede vissersvaartuigen, voor hun netten liggende, voeren alleen een helder wit licht ter plaatse, waar dit het best kan worden gezien, maar niet hoger dan drie meter boven scheepsboord.
2. Vaartuigen zonder mast hangen dit licht voor aan de boeg of op een andere plaats waar dit van alle zijden goed kan worden gezien.
3. Deze bepaling is niet van toepassing op;
 - o aan de wal vastliggende roeivaartuigen;
 - o vaartuigen liggende in vaarwaters waarin de vaart goestremd is.

x) Gew. bij G.B. 1951 N0. 36

Artikel 12. xx)

1. Vloten van welke aard ook, onverschillig waar zij zich bevinden, of zij stil liggen dan wel in de vaart zijn, moeten, wanneer de lengte van het vlot minder dan 40 meter bedraagt, 2 heldere witte lichten voeren naast elkander gehesen met niet meer dan 4 en niet minder dan 2 meter tussenruimte en niet lager dan 4 meter boven het vlot, terwijl vloten langer dan 40 meter zowel bij het voor- als bij het achtereinde aan de kant van het vaarwater 2 helder witte lichten moeten voeren, naast elkander gehesen met niet meer dan 4 en niet minder dan 2 meter tussenruimte niet en lager dan 4 meter boven het vlot.
2. Deze lichten moeten rondom zichtbaar zijn op een afstand van tenminste 1 zeemijl.

Artikel 13.

1. Loodsvaartuigen op hun kruisstation varende, moeten niet de lichten voeren welke voor andere vaartuigen zijn voorgeschreven. Zij moeten enkel aan de top van de mast een wit licht voeren dat rondom zichtbaar is.
2. Bovendien moeten zij met korte tussenpozen van ten hoogste 15 minuten één of meer schitterlichten vertonen.
3. Wanneer zij andere vaartuigen of andere vaartuigen hen op korte afstand naderen, moeten zij de, aangestoken en tot gebruik gereed zijnde, zijdelichten bij korte tussenpozen tonen, om de richting waarin

zij sturen aan te geven, doch het groene licht mag niet aan bakboordszijde, en het rode niet aan stuurboordszijde getoond worden.

4. Een loodsvaartuig, dat langszij van een vaartuig moet gaan om een loods af te geven, mag het witte licht tonen in plaats van het aan de mast te voeren en mag, in stede van bovengenoemde gekleurde lichten, een lantaarn tot gebruik gereed houden, met een groen glas aan ene en een rood glas aan de andere zijde, teneinde die op de in art.9 lid 3 omschreven wijze x) te gebruiken.
5. Loodsvaartuigen, niet op hun kruisstation varende, moeten dezelfde lichten voeren als andere vaartuigen, van hun tonnenmaat.

x) Gew. bij G.B. 1951 N0. 36

Artikel 14.

1. Een vaartuig hetwelk door een ander wordt opgelopen, moet van het hek aan de oplopende vaartuig een wit licht of een schitterlicht tonen.
2. Het witte licht mag vast zijn en in een lantaarn gevoerd worden, doch in dat geval moet de lantaarn zodanig ingericht en van bescherming voorzien zijn, dat zij een onafgebroken licht werpt over een boog van de horizon van 12 kompasstreken, namelijk 6 streken van recht achteruit aan elke zijde. Het licht moet op een afstand van tenminste 1 zeemijl (van 60 in 1 graad) zichtbaar zijn en zoveel mogelijk op gelijke hoogte als de zijdelichten gevoerd worden.

Artikel 15. x)

1. Een vaartuig ten anker of gemeerd zijnde, moet, wanneer het minder dan 45 meter lang is, vooruit, waar het best kan worden gezien, evenwel. niet hoger dan. 6 meter boven in de romp een wit licht voeren in een lantaarn zodanig ingericht, dat zij een helder en onafgebroken licht verspreidt, rondom, op een afstand van tenminste 1 zeemijl (van 60 in 1 graad) zichtbaar.
2. Een vaartuig van 45 meter lengte en daarboven., ten anker of gemeerd zijnde, moet twee zulke lichten voeren; het één voor op het vaartuig op een hoogte van niet minder dan 6 en niet meer dan 12 meter boven de romp; het ander op of bij het hek van het vaartuig tenminste 45meter lager dan het voorste.
3. Des daags moeten zeevaartuigen van 45 meter lengte en daarboven, indien zij ten anker liggen, op het voorschip op een hoogte en plaats als in het eerste lid bedoeld, een zwarte bal voeren met een middellijn van tenminste 0.50 en ten hoogste 0.80 meter. Alle andere ten anker liggende vaartuigen mogen des daags bovenbedoeld dagmerk voeren.
4. Als lengte van het vaartuig geldt de in de meetbrief aangegeven lengte.
5. Een vaartuig, hetwelk in of nabij een vaarwater aan de grond zit moet het licht of de lichten hierboven genoemd voeren, en bovendien de twee rode lichten voorgeschreven in art.6a.

x) Gew. bij G.B. 1951 No. 36

Artikel 16.

Indien het nodig is om de aandacht te trekken, mag elk vaartuig behalve de lichten welke het volgens deze voorschriften voeren moet, een schitterlicht tonen, of enig knalsein geven, hetwelk niet een noodsein gehouden kan worden.

Artikel 17.

Een stoomvaartuig moet, ingeval het uitsluitend onder zeil is, doch zijn schoorsteen op heeft, over dag, vóór op het vaartuig een zwarte bal of figuur voeren van 6 decimeter middellijn ter plaatse waar dezelve het best gezien kan worden.

xx) Ingevoerd bij G.B. 1951 N0. 36

Artikel 17a. xx)

Gierponten, zomede veerponten, die zich bewegen langs een dwars door het vaarwater gelegen of over het water gespannen kabel of draad, moeten, op een hoogte van tenminste 6 meter boven water, een helder groen licht en 1 meter loodrecht daaronder een helder wit licht voeren. Deze lichten moeten rondom zichtbaar zijn op een afstand van tenminste 1 zeemijl. Bij gierponten moet bovendien het bovenste schuitje of, indien inplaats van schuitjes boeien gebezigd worden, de bovenste boven water uitstekende boei een helder wit licht voeren, dat bij de schuitjes tenminste 3 meter boven water moet hargen. Stoomvaartuigen, dienstdoende als overzetveren, niet aan een kabel, moeten behalve de in het eerste lid van dit artikel genoemde lichten, de in artikel 4 onder b en c voorgeschreven boordlichten het in artikel 14 genoemde heklicht voeren.

Artikel 17b. xx)

1. Vaartuigen, die buiten het eigenlijke water vaarwater tegen de oever of in een haven, welke in opengemeenschap met het vaarwater staat, gemeerd liggen of aan de grond zitten en voor welke de golslag, veroorzaakt door snel voorbij varende schepen schade of onheil kunnen doen ontstaan, moeten tot teken daarvan vertonen desdaags een rode vlag, des nachts 2 heldere rode lichten boven elkander gehesen, met een tussenruimte van tenminste 0.50 en ten hoogste 1 meter, rondom zichtbaar op een afstand van tenminste 1 zeemijl.
2. Van voorbijgaande vaartuigen moet alsdan de vaart zoveel worden verminderd als nodig is om nadelige golfslag te voorkomen.

xx) Ingevoerd bij G.B. 1951 No. 36

GELUIDSEINEN BIJ MIST, ENZ.

Artikel 18. x)

3. Alle seinen, in dit artikel voorgeschreven voor vaartuigen die varende zijn, moeten worden gegeven.
 - 1) Door "stoomvaartuigen" op de stoomflood of sirene;
 - 2) Door zeilvaartuigen en vaartuigen die gesleept worden op de misthoorn.
4. Onder "lange stoot" wordt in dit artikel verstaan een stoot 4 tot 6 seconden duur.
5. Een stoomvaartuig van 40 ton (van 2.83 m3) bruto inhoud en daarboven moet voorzien zijn: van een krachtig geluidgevende stoomfluit of Sirene, werkende door stoom of door enig middel hetwelk stoom vervangt en zodanig geplaatst dat het geluid niet door enig letsel kan worden onderschept; van een deugdelijke misthoorn, waarvan het geluid op verktuigelijke wijze wordt voortgebracht; en van een goed geluidgevende klok

6. Een stoomvaartuig van minder dan 40 ton (van 2.83 m³) bruto inhoud moet eveneens van een dergelijke stoomfluit en klok en een zeilvaartuig van 20 ton (van 2.83 m³) bruto inhoud en daarboven van een dergelijke misthoorn en klok voorzien zijn.
7. In geval van mist of nevelachtig weder, of bij zware regenbuien of bij elke andere toestand, die op gelijke wijze de zichtbaarheid vermindert, moeten, zowel bij dag als gedurende de nacht, de volgende seinen gegeven worden:
 - a. Een stoomvaartuig, hetwelk vaart loopt, moet met tussenpozen van niet meer dan twee minuten één lange stoot geven.
 - b. Een stoomvaartuig, dat varande is, moet, wanneer het gestopt ligt en geen vaart loopt, met tussenpozen van niet meer dan twee minuten, twee lange stoten met een tussenpoos van ongeveer één seconde geven.
 - c. Een zeilvaartuig, dat varende is, moet met tussenpozen van niet meer dan een minuut één stoot geven als het over bakboord bij de ligt, twee stoten achter elkander als het over stuurboord bij de ligt en drie stoten achter elkander, als het de wind achterlijker dwars heeft.
 - d. Een vaartuig, ten anker zijnde, moet met tussenpozen van niet minder dan één minuut gedurende ongeveer vijf seconden snel klok luiden.
 - e. Een vaartuig, dat een ander vaartuig sleept, een vaartuig, zijnde met het leggen of lichten van een telgraaf- en telefoonkabel, een vaartuig bezig met het verrichten van hydrografische onderwater werkzaamheden als bedoeld in art. 6 lid b, en een vaartuig, hetwelk varende is, en voor een naderend vaartuig niet uit weg kan gaan omdat er in het geheel niet, of niet volgens deze opschriften mede gemanoeuvreed kan worden, moet in plaats van de in artikel onder a en c voorgeschreven seinen, met tussenpozen van ten hoogste twee minuten, drie stoten geven, namelijk een lange stoot gevolgd door twee korte stoten. Een vaartuig, dat gesleept wordt, mag dit sein doch geen ander geven.
8. Vaartuigen, als bedoeld in artikel 10, behoeven de boven voorgeschreven seinen niet te geven; doch zijn, indien zij deze seinen niet geven, enig ander duidelijk geluidsein met tussenpozen van ten hoogste één minuut te geven.
9. Vloten moeten in dit geval praaieren of elk ander geluid doen niet in strijd met boven-genoemde bepalingen, met tussenpozen ten hoogste één minuut verplicht.

VERMINDERING VAN VAART BIJ MIST, ENZ.

Artikel 19. x)

1. Elk vaartuig moet bij mist, bij nevelachtig weder, bij zware regen buien of bij elke andere toestand die op gelijke wijze de zichtbaarheid vermindert, met zorgvuldige inachtneming van de bestaand omstandigheden en toestanden, slechts een matige vaart lopen.
2. Een stoomvaartuig, dat verneemt voorlijker dan dwars het mistsein to horen van een vaartuig, waarvan de positie niet met zekerheid bekend is, moet voorzover de omstandigheden dit toelaten, de machines stoppen en voorzichtig manoeuvreren tot het gevaar van aanvaring geweken is.

x) Gew. bij G.B. 1951 N0. 36

BEPALINGEN OMTRENT HET UITWIJKEN

Artikel 20.

Gevaar voor aanvaring kan, indien de omstandigheden het toelaten, bemerkt worden, door zorgvuldig de kompaspeiling van het naderende schip na te gaan. Verandert de peiling niet noemenswaard, dan moet aangenomen worden, dat er gevaar voor aanvaring bestaat.

Artikel 21.

Wanneer twee zeilvaartuigen elkander naderen zodat gevaar voor aanvaring bestaat, moet een van beide wijken, waarbij de volgende regelen in acht genomen moeten worden.

- a. een vaartuig, dat met ruimte wind zeilt, moeten wijken voor een vaartuig, dat bij de wind zeilt;
- b. een vaartuig, dat over stuurboord bij de wind ligt, moet wijken, voor een vaartuig, dat over bakboord bij de wind ligt;
- c. wanneer beide met ruime wind zeilen, doch over verschillende boegen liggen, dan moet het vaartuig, dat over stuurboord ligt, wijken voor het vaartuig, dat over bakboord ligt;
- d. wanneer beide ruim zeilen, over dezelfde boeg liggende, dan moet het loefwaartse vaartuig wijken voor het lijwaartse vaartuig;
- e. een vaartuig, dat vóór de wind zeilt, moet voor een ander vaartuig uit de weg gaan.

Artikel 22.

1. Indien twee stroomvaartuigen recht of bijna recht tegen elkander insturen, zodat gevaar voor aanvaring bestaat, moeten beide naar stuurboord uitwijken, zodat zij elkander aan bakboordszijde voorbij varen.
2. Dit artikel is alleen van toepassing in gevallen dat vaartuigen recht of bijna recht tegen elkander insturen en wel zo, dat gevaar voor aanvaring bestaat en is niet van toepassing op twee vaartuigen die, indien zij hun koersen vervolgen, van zelf van elkander zouden verlopen.
3. Het is dus alleen van toepassing, wanneer elk der twee vaartuigen, recht of bijna recht tegen het andere instuurt, met andere woorden, wanneer bij dag elk der twee vaartuigen de masten van het ander vaartuig met zijn eigen masten in één lijn of nagenoeg in één lijn heeft, of wanneer des nachts elk der twee vaartuigen de twee zijdelichten van het andere ziet.
4. Het is niet van toepassing, wanneer bij dag een vaartuig een ander recht vooruit ziet, welke koers, de zijne kruist, noch wanneer bij nacht het rode licht van het ene vaartuig gekeerd is naar het goene licht van het andere, noch wanneer bij nacht slechts één der gekleurde lichten recht vooruit gezien wordt of de beide gekleurde lichten in een andere richting dan recht vooruit gezien worden.

Artikel 23.

Des nachts moet elk vaartuig zonder onderscheid, dat een ander vóór zich ziet, bijzonder waakzaam zijn en door scherpe uitkijk trachten zo spoedig mogelijk te ontdekken, welke koers het andere stuurt.

Artikel 24.

Indien de koersen van twee vaartuigen onder stoom, elkander zodanig kruisen, dat er gevaar voor aanvaring bestaat, moet het vaartuig dat het andere aan stuurboordszijde van zich heeft daarvan uit de weg gaan.

Artikel 25.

Wanneer een stoomvaartuig en een zeilvaartuig zodanige koersen volgen, dat er gevaar voor aanvaring bestaat, moet het stoomvaartuig voor het zeilvaartuig uit de weg gaan.

Artikel 26.

1. Wanneer volgens deze bepalingen een der beide vaartuigen uit de weg moet gaan, moet het andere zijn koers en zijn vaart behouden.
2. Wanneer echter tengevolge van dik weder of andere oorzaken het vaartuig dat vaart moet houden, zich zo dicht bij het vaartuig, dat moet uitwijken bevindt, dat aanvaring door dit vaartuig alleen niet vermeden kan worden, zo zal het ook verplicht zijn zodanige maatregelen te nemen, als tot voorkoming der aanvaring kunnen bijdragen. (art.36 en 37).

Artikel 27.

Elk vaartuig, dat volgens deze voorschriften verplicht is voor een ander vaartuig uit te wijken, moet, wanneer de omstandigheden het toelaten, vermijden om vóór het andere over te gaan.

Artikel 28.

Elk stoomvaartuig dat volgens deze voorschriften verplicht is voor een ander vaartuig uit te wijken, moet, wanneer het dit nadert, zo nodig zijn vaart verminderen, stoppen of achteruit slaan.

Artikel 29.

Het is verboden om met roei- en andere vaartuigen als bedoeld in art. 10 stoomvaartuigen, die onder stoom zijn, vóór de boeg te varen.

Artikel 30

1. Onafhankelijk van hetgeen in deze voorschriften is voorgeschreven moet elk vaartuig dat een ander vaartuig in zee of ander breed vaarwater oploopt, voor het laatst genoemde uit de weg gaan.
2. Als oplopend vaartuig wordt beschouwd elk vaartuig, dat een ander vaartuig in een richting van meer dan twee streken achterlijker dan dwars nadert, d.w.z. in zodanige positie, met betrekking tot het vaartuig dat opgelopen wordt, dat het des nachts geen van de zijde lichten van dat vaartuig zouden zien.
3. Geen daarop volgende verandering van de peiling tussen de twee vaartuigen zal het oplopende vaartuig volgens, deze voorschriften tot eer kruisend vaartuig kunnen maken of het kunnen ontslaan van de plicht, om voor het ander vaartuig uit te wijken totdat het plaatsgenoemde geheel gepasseerd en vrij van is.
4. Daar men overdag op het oplopende vaartuig niet altijd met zekerheid kan weten of het vóór of achter de boven omschreven richting van het ander vaartuig is, moet het, ingeval van twijfel zich als een oplopend vaartuig beschouwen en dit de weg gaan.
5. Elk vaartuig dat een opgelopen vaartuig wil passeren moet dit op een afstand van tenminste 200 m te kennen geven door 4 lange stoten.
6. Het opgelopen vaartuig geeft dan te kennen aan welke zijde het oplopend vaartuig mag passeren, door het geven van een lange stoot, hetwelk betekent; u kunt mij aan stuurboordszijde passeren, of twee lange stoten met ongeveer 1 seconde tussenpoos: u kunt mij aan bakboordszijde passeren.

7. Het oplopend vaartuig moet wanneer de omstandigheden het niet toelaten om aan die zijde te passeren, dit te kennen geven door 7 korte stoten.
8. Het opgelopen vaartuig dat het sein passeren geeft, zal dan zodanige maatregelen treffen dat de handeling veilig kan geschieden.
9. De in dit artikel gebezigde uitdrukking van lange stoot betekent een stoot van ongeveer 4 tot 6 seconden duur.

Artikel 30a. x)

In nauwe vaarwaters moet, wanneer het uitvoerbaar is en veilig kan geschieden, elk stoomvaartuig aan die zijde van het vaarwater houden dat aan stuurboordszijde van het vaartuig ligt.

Artikel 31.

Zeilvaartuigen, welke varende zijn, moeten uit de weg gaan voor vissersvaartuigen, voor hun netten liggende. Deze bepaling geeft echter aan laatsgenoemde vaartuigen geen recht om een vaarwater te versperren, dat door andere dan vissersvaartuigen gebezigd worden.

Artikel 32.

(Vervallen bij G.B. 1951 No.36)

Artikel 33. xx)

1. Een klein vaartuig als bedoeld in artikel 9 dat een ander oploopt en wil voorbijvaren, geeft op een afstand van tenminste 70 m genaderd, daarvan kennis door te praaieren of door de scheepsklok of stoomfluit te bezigen.
2. Elk klein vaartuig, dat een ander oploopt, doch het niet wil of kan voorbijvaren, moet op een afstand van tenminste 200 meter van het opgelopen vaartuig verwijderd blijven.

Artikel 34. x)

1. Bij ontmoeting in engten is het stroomopvarend vaartuig verplicht zijn vaart te verminderen. Wanneer die engte zo nauw is, dat niet tenminste 4 meter ruimte tussen de uitstekende delen der ontmoetende vaartuig de engte niet opvaren, maar het gaande houden tot het stroomafvarend vaartuig de engte gepasseerd is.
2. De bepalingen in het voorgaande artikel xxx) zijn eveneens toepasselijk op stromen door getij veroorzaakt.
3. Een stoomvaartuig in een bochtig vaarwater varende, moet, wanneer het uitzicht zodanig is, dat een ander vaartuig niet tijdig kan worden gezien, één aangehouden stoot geven. Wanneer vaartuigen elkander in zodanige vaarwaters naderen, waar zij elkander niet kunnen zien moeten zij, indien de omstandigheden het toelaten, hun vaart zodanig verminderen, stoppen of achteruit slaan tot dat overeenstemming is bereikt voor het passeren. Het schip, dat de gelegenheid tot passeren geeft, moet dit te kennen geven door die lange stoten met tussenpozen van ongeveer 1 seconde duur; indien de mogelijkheid tot passeren niet bestaat, dus gevaar oplevert, 7 korte stoten met tussenpozen van ongeveer 1 seconde duur.
4. De in dit artikel gebezigde uitdrukking van één aangehouden stoot betekent een stoot van tenminste 10 seconden duur.

Artikel 35. x)

1. Stoomvaartuigen, welke vaartuigen of vloten ontmoeten of voorbijvaren, voor welke de golfslag door de raderen of schroef veroorzaakt, gevaarlijk kan zijn, moeten, zolang met verminderde krachtvaren, totdat zij op een genoegzaam afstand van die vaartuigen verwijderd zijn.

x) Gew. bij .G.B. 1951 No.36

xx) Ingevoegd bij G.B.1951 No.36

xxx) Eerder stond er "dit artikel"

2. Wanneer dusdanige vaartuigen of vloten zo nabij het stoomvaartuig zijn, dat de golfslag zelf bij verminderde kracht gevaarlijk is te achten, moet het stoomvaartuig zijn werktuigen geheel doen stilstaan, wanneer dit zonder gevaar voor eigen veiligheid kan plaats hebben.
3. Vloten mogen niet van zodanige afmetingen zijn, dat zij het vaarwater kunnen versperren.

Artikel 35a. xx)

Vloten die afdrijven of gemeerd zijn in bochtige rivieren waarvan het uitzicht belemmerd is, moeten door middel van een klein vaartuig aan een tegenkomend vaartuig tijdig de aanwezigheden daarvan kenbaar maken door bij dag met een witte vlag en des nachts met een lantaarn heen en weer te zwaaien.

Bij het brengen van passagiers en goederen aan boord van voorbijvarende stoomvaartuigen mogen de vaartuigen, welke daartoe dienen, zich niet bij het stoomvaartuig begeven, vóór dat de werktuigen geheel stilstaan. Deze werktuigen mogen niet worden aangezet, alvorens bovengenoemde vaartuigen zich weder op voldoende afstand van het stoomvaartuig hebben verwijderd.

Artikel 37.

Bij het nakomen en uitvoeren dezer voorschriften moet men behoorlijk acht geven, zowel op de gevaren der navigatie en van aanvaring als op de eigenaardige omstandigheden, die ter voorkoming van onmiddellijk gevaar een afwijking van de bedoelde voorschriften noodzakelijk mochten maken.

GELUIDSEINEN VOOR SCHEPEN DIE ELKANDER ZIEN.

Artikel 38.

Een stoomvaartuig, dat varende is, moet, wanneer het overeenkomstig de vorenstaande bepalingen handelt, die handeling aan een ander in het zicht zijnd vaartuig door de volgende seinen met de stoomfluit of sirene kenbaar maken.

- Eén korte stoot betekent: Ik wijk naar stuurboord uit;
- Twee korte stoten betekenen: Ik wijk naar bakboord uit;
- Drie korte stoten betekenen: Ik sla volle kracht achteruit.

De uitdrukking "korte stoot" in dit artikel bezeugd, betekent een stoot van ongeveer één seconde duur.

VOORSCHRIFTEN OM NIMMER DE VERIJSDE VOORZICHTIGHEID
UIT HET OOG TE VERLIEZEN

Artikel 39.

De bovenvermelde voorschriften ontheffen noch het vaartuig, noch zijn eigenaar, gezagvoerder of bemanning van de verantwoordelijkheid voor de gevolgen, welke moeten voortvloeien uit enige nalatigheid, in het voeren van lichten, in het geven van seinen, het houden van goede uitkijk of uit veronachtzaming van die maatregelen van voorzorg, welke volgens het gewone zeemansgebruik of naar aanleiding van bijzondere omstandigheden behoren genomen te worden.

xx) Ingevoegd bij G.B. 1951 No.36

Voorbehoud ten opzichte van reglementen voor havens of binnen wateren.

Artikel 40.

De inhoud dezer voorschriften belet niet de handhaving van bijzondere bepalingen met betrekking tot bepaalde havens, rivieren en binnenwateren.

SEINEN VOOR VAARTUIGEN DIE IN NOOD OF GEVAAR VERKEREN
OF EEN LOODS VERLANGEN.

Artikel 41. x)

Wanneer een vaartuig in nood verkeert en hulp verlangt van andere vaartuigen of van de wal, moeten de volgende seinen, hetzij te samen, hetzij afzonderlijk gebezigd worden:

A. bij dag:

- 1) kanonschoten of andere knalseinen met tussenpozen van ongeveer één minuut;
- 2) het sein N.C. van het “Internationaal seinboek”;
- 3) het afstandssein, bestaande uit een vierkante vlag, boven of onder, welke een bal of een voorwerp dat op een bal gelijk, is gehezen.
- 4) Het aanhoudend geluid geven met enig mistseintoestel.

B. bij nacht:

- 1) kanonschoten of andere knalseinen met tussenpozen van ongeveer één minuut;
- 2) een vlamvend vuur (als van een brandend teer- of olievat);
- 3) vuurpijlen of lichtkogels, onverschillig van welke kleur of inrichting, die één voor één met korte tussenpozen ontstoken worden.
- 4) het aanhoudend geluid geven met enig mistseintoestel.

LOODSSEINEN.

Artikel 42. x)

De navolgende seinen hetzij afzonderlijk of gezamenlijk gedaan, worden als loodsseinen aangemerkt en mogen alleen gebezigd worden als het vaartuig een loods verlangt;

A. Bij dag:

- 1) De nationale vlag omgeven door een witte rand, ter breedte van een vijfde van die der vlag aan de voortop gehesen;
- 2) Het sein P.t. of G. van "het Internationaal seinboek".

B. Bij nacht:

- 1) Blikvuren, die met tussenpozen van 15 minuten ontstoken worden:
- 2) Een helder wit licht, dat onmiddellijk boven de verschansing vertoond wordt en met korte tussenpozen telkens gedurende een minuut zichtbaar is.

x) Gew. bij G.B. 1951 No.36

BIJZONDERE LICHTEN

Artikel 43.

(Vervallen bij G.B. 1968 No. 46)

TOEZICHT OP DE NALEVING DER VOORSCHRIFTEN

Artikel 44.

(Vervallen bij G.B. 1951 No.36)

Artikel 45.

(Vervallen bij G.B.1951 No. 36)

Artikel 46. x)

Behalve de ambtenaren naar algemene bepalingen met de opsporing van strafbare feiten belast zijn met het oezicht op de naleving dezer verordening en met de opsporing van de in deze verordening bedoelde strafbare feiten ook belast de chef van het loodswezen, de officieren der Koninklijke Nederlandse Marine, de Havenmeester, de Gouvernementsloodsen en de ambtenaren bij het Haven- en Loodswezen, die hun processen -verbaal, opgemaakt op de eed (belofte) bij de aanvaarding van hun bediening, doen toekomen aan de Procureur-Generaal.

Artikel 47.

(Vervallen bij art. 21 van G.B. 1915. No.78).

Slotbepalingen

Artikel 48.

Met het in werking treden dezer verordening vervalt de verordening van 14 januari 1887 (G.B. No.15).

Gew. bij G.B. 1951 No.36

De strafbepaling wordt teruggevonden in de artikelen 559 en 221 van het Surinaams Wetboek van Strafrecht.

Artikel 49.

Deze verordening treedt in werking op de 1e juli 1897

TOELICHTING.

A. Omtrent de inrichting van de schermen der boordseinlantaarns (art.4 voorlaatste lid).

Aan het voorschrift, vervat in art.4, voorlaatste lid van vorenaande verordening wordt voldaan, indien de lijn, gaande langs de binnenzijde van de kous aan de voorkant van het scherm of de buitenkant in de klos, die aan het vooreinde van het scherm aan de buitenzijde is toegebracht, evenwijdig loopt aan de kiellijn van het vaartuig.

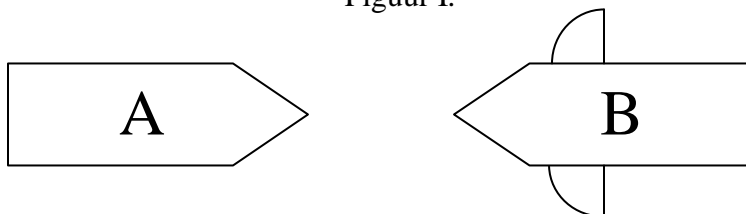
Bij electrisch verlichte lantaarns komt de binnenkant van de gloeiende kooldraad in de plaats van de binnenkant van de kous. Het plaatsen van meer dan één gloeilamp in een electrische boordlantaarn niet aan te bevelen, omdat dit de goede werking van het scherm in, gevaar brengt.

B. Omtrent het gebruik der lichten, welke door vaartuigen in zee gevoerd wordeng tevens aangevende hoe een vaartuig dat die lichten ziet, waaruit de plaats en de richting van het vaartuig, welke lichten gezien worden, kan leren kennen:

1. Als men het rode en het groene licht ziet.

a) A ziet een rood en groen licht vooruit, dan weet A, dat een vaartuig zijn koerslijn recht tegen hem inligt.

Figuur I.

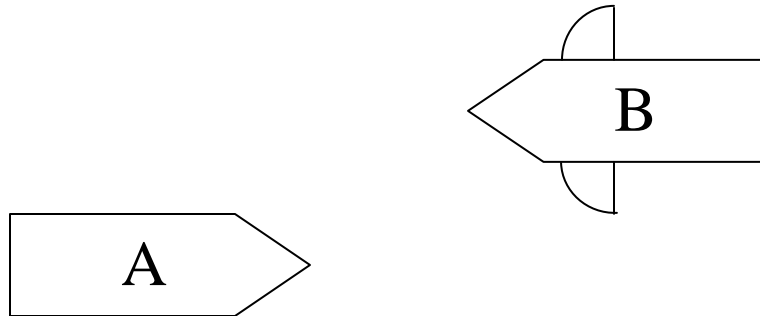

Ziet A één wit toplicht, of twee witte toplichten op betrekkelijk grote afstand boven elkander boven de beide gekleurde lichten, dan weet hij, dat B een stoomvaartuig is. Ziet hij twee of drie witte toplichten op geringe afstand boven elkander, dan weet hij dat B een stoomvaartuig is met een of meer schepen op sleeptouw en dat de sleep korter dan 180 meter, of slechts uit één vaartuig bestaat, als er twee, langer dan 180 meter, en uit tenminste twee vaartuigen bestaat, als er drie toplichten zijn.

2. Als men wel het rode, maar niet het groene licht ziet:

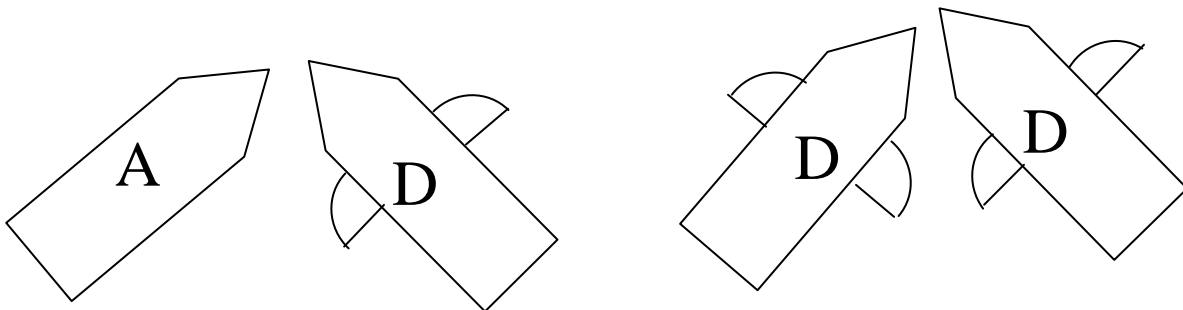
- a) A ziet een rood licht vooruit of kraanbalksgewijze vooruit dan weet A, of dat enig vaartuig hem op de bakboordsboeg nadert, gelijk B dat enig vaartuig haar bakboordszijde vóór hem overligt, gelijk D D D (Fig. III)

Figuur II.

Ziet A tevens één wit toplicht boven het rode licht, dan weet hij dat het een stoomvaartuig is, hetwelk òf tegen hem inligt, gelijk B, òf zijn koerslijn in een richting naar bakboord vóór hem oversnijdt zoals DDD (Fig. III)

Figuur III.

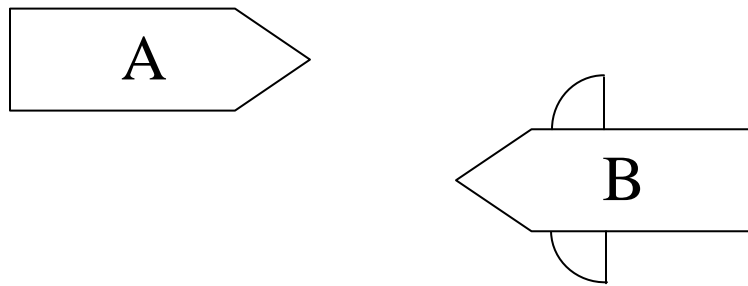
Ziet A in deze gevallen twee witte toplichten, niet recht boven elkander, doch is de horizontale afstand tussen de beide gering, dan weet hij, dat hij het andere vaartuig tamelijk scherp voorin ziet. Is de horizontale afstand tussen de toplichten groter dan de verticale, dan weet A, dat hij het andere vaartuig ongeveer dwars inziet.

Ziet A twee of drie witte toplichten op geringe afstand recht boven elkander en recht boven het rode licht, dan weet hij, dat het een stoomvaartuig is, een ander vaartuig of vaartuigen op sleeptouw hebbende.

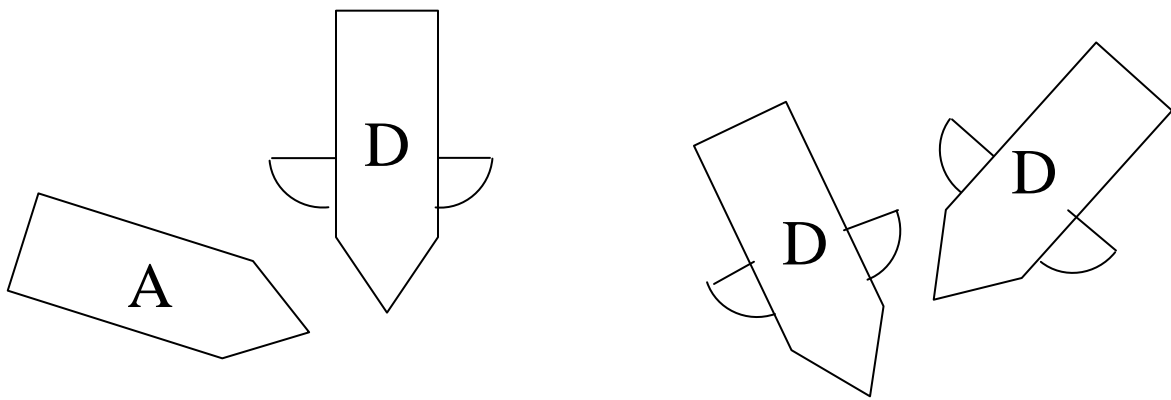
3. Als men wel het groene, maar niet het rode licht ziet:

A ziet een groen licht vooruit of kraanbalksgewijze vooruit, dan weet A òf, dat enig vaartuig hem op zijn stuurboordsboeg nadert, òf, dat enig vaartuig naar stuurboord voor hem overligt.

Figuur IV.

Figuur V.

Ziet A tevens een wit toplicht boven het groene licht, dan weet hij, dat het een stoomvaartuig is dat, of gelijk B (fig.IV) tegen hem inlicht, òf zoals D D D (fig.V) zijn koerslijn in een richting naar stuurboord vóór hem over snijdt.

Ziet A in deze gevallen twee witte toplichten, niet recht boven elkander, doch is de horizontale afstand tussen de beide gering, dan weet hij, dat hij het andere vaartuig tamelijk scherp voor inziet zoals B (fig IV).

Is de horizontale afstand tussen de toplichten groter dan de verticale, dan weet A dat hij het andere vaartuig ongeveer dwars inziet.

Ziet A twee of drie witte toplichten op geringe afstand recht boven elkander en boven het groene licht, dan weet hij, dat het een stoomvaartuig is, eer ander vaartuig of vaartuigen op sleptouw hebbende.

4. Ziet A op een plaats, waar geen schepen kunnen ten anker liggen, een enkel wit licht, dan weet hij, dat het is òf klein vaartuig òf een vaartuig, dat hij oploopt.

5. Ziet A drie toplichten, waarvan het bovenste en onderste rood zijn, en het middelste wit is, boven elkander, boven de rode en groene zijdelichten, dan weet hij dat het een voortgang hebbend stoom- of zeilvaartuig is, bezig met het leggen van een telegraaf of telefoonkabel; ziet hij de genoemde toplichten zonder de rode en groene zijdelichten, dan weet hij, dat het bedoeld vaartuig stil ligt.

Ziet A twee rode toplichten boven elkander, boven de rode of groene zijdelichten, dan weet hij, dat het een stoom- of zeilvaartuig is, dat voortgang heeft, doch waarmede ten gevolge van enig ongeval niet kan gemanoeuvreed worden.

Ziet hij de genoemde twee toplichten zonder de rode en groene zijdelichten, dan weet hij, dat het bedoelde vaartuig stil ligt.

C. OMTREND DE GELUIDSEINEN BEDOELD IN

Artikel 18.

Geluidseinen.

_____ Betekent lange stoot met stoomfluit of sirene.

_____ Betekent korte stoot met stoomfluit of sirene.

X Betekent stoot met misthoorn.

----- Betekent klokluiden (op Turkse schepen, de trom).

a. Mistseinen (art. 18)

_____ Stoomvaartuig dat vaart loopt.

_____ _____ Stoomvaartuig dat gestopt ligt en geen vaart loopt

_____ _____ _____ Vaartuig dat niet volgens de vooschriften kan manoeuvreren.

X Zeilvaartuig zeilende over bakboord met de wind.

XX Zeilvaartuig zeilende over stuurboord met de wind.

XXX Zeilvaartuig met de wind achterlijker dan dwars.

_____ Vaartuig anker.

b. Geluidseinen voor schepen die elkander zien (art. 38)

_____ Ik wijk naar stuurboord uit.

_____ _____ Ik wijk naar bakboord uit.

_____ _____ _____ Ik sla volle kracht achteruit.

Behoort bij verordening van 30 juni 1897 (G.B. N0. 22)